

fastsatte Tidspunkt udbetaler til de berettigede et Beløb lige saa stort som den fulde Forsikringssum med Fradrag af en Trediedel af den nævnte Fripolices Beløb. — Ved Forsikring, for hvilken alle betingede Præmier allerede er betalt ved Hjælpekassens Oprettelse, andrager Beskyttelsen to Trediedele af Forsikringens Beløb, og det samme er Tilfældet ved Forsikring, som paa nævnte Tidspunkt uden at være færdigbetalt er ombyttet med Fripolice, medmindre Hjælpekassen tilbyder at lade den forsikrede fortsætte Forsikringen i dens oprindelige Skikkelse, og forsikrede ikke vil modtage saadant Tilbud; i saa Fald andrager Beskyttelsen kun Halvdelen af den nedsatte Forsikrings Beløb. — Bonus eller lignende Tilsagn, der knytter sig til Forsikringen, tilsvares ikke af Hjælpekassen.

Foranlediget af, at § 1 i det affattede Udkast til Vedtægt for Hjælpekassen kun taler om Forsikringer i tyske Selskaber i danske Kroner, rejstes under Lovforslagets 1. Behandling det Spørgsmaal, om det ikke vilde være muligt at ændre dette, navnlig af Hensyn til de Syd for den gamle Grænse tegnede Forsikringer, som er tegnet i Mark. I Folketingets Udvalgs Betænkning udtales: „Udvalget har drøftet Spørgsmaalet om Muligheden for ogsaa at komme de Danske, der har tegnet Forsikringer i tyske Selskaber, lydende paa tyske Mark, til Hjælp, men da Hjælpeaktionen efter Lovforslaget udelukkende er baseret paa Tilskud fra de danske Livsforsikringsselskaber, uden at Staten — udover de foreslaaede Begunstigelser — skal give Bidrag dertil, og da Selskaberne ikke mener at kunne inddrage Markforsikringerne under Lovens Ramme, har man ment at burde nøjes med en Henstilling om, at der bringes Overensstemmelse imellem Lovforslagets § 1 og 1. Stykke af Punkt 1 i de ledsagende Vedtægter, idet nævnte Stykke faar følgende Ordlyd: „De danske Livsforsikringsselskabers Garanti- og Hjælpekasse« (i det følgende benævnt Hjælpekassen) er oprettet af samtlige danske egentlige Livsforsikringsselskaber i Forening og har Sæde i København. Dens Opgave er — gennem Afdeling A — paa en af Forsikringsraadet godkendt Maade helt eller delvis at udrede Forsikringskrav til forsikrede, som gennem herværende Agentur har tegnet Livsforsikringer i tyske Selskaber, der har drevet Livsforsikring her i Landet, og som“ o. s. v.

Et Mindretal (Gamborg) udtalte dog, at det „kan ikke se nogen Uoverensstemmelse mellem Lovforslagets § 1 og Vedtægten, idet Lovforslaget kun er af formel Karakter, medens Vedtægten angiver Omfanget af den Hjælp, Selskaberne har kunnet gaa ind paa at yde. Mindretallet kan dog ikke modsætte sig den i Betænkningen indførte Henstilling til Selskaberne, idet det dog føler sig vis paa, at Henstillingen ikke vil kunne følges af disse“.